skal optage de Fremmede i sin Midte, og betragte dem som sine egne Børn og dele alt Godt med dem, saa vil man vist ikke ansee det som en overdreven Fordring, at saadanne Udlændinge dog i det Mindste skulde tale og forstaae Folkets Modersmaal. Naar derfor Udvalget trøstigt er gaaet ud fra den Forudsætning, at det danske Folkething herpaa vil lægge særdeles Vægt, vil jeg haabe, at Udvalget ikke i denne Henseende er gaaet ud fra en falsk Forudsætning, og jeg skulde meget ønske, at det danske Folkething vilde vedkjende sig dette Princip, idet det udtaler, at det ogsaa vil lægge en ganske særdeles Vægt paa, om Udlændinge kunde tale og forstaae det danske Modersmaal, førend det gav dem Indfødsret.

Krieger: Da det, som foreligger Thinget til Afgjørelse, blot er nærværende Lovudkast, og dette er anbefalet af Udvalget, skal jeg ikke indlade mig paa de Bemærkninger, som ere fremsatte i Udvalgets Betænkning, da disse dog ikke kunne gjøres til Gjenstand for nogen Votering. Derimod maatte jeg, da der er talt om Forholdet mellem Forordningen af 15de Januar 1776 om Indfødsret og den vedkommende Paragraph i Grundloven tillade mig den Bemærkning, at, skjøndt den ærede kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Mourier), som har talt om dette Forhold, ellers pleier at udtrykke sig saa særdeles correct ved alle Lovfortolkningsspørgsmaal, er der dog nogen Grund til at modsige hans seneste Yttringer, som dog skulde være forklarende. Efter min Mening er det kun Naturalisationshvervningen, som ere ophævede ved Grundloven; men forøvrigt er Forordningen, saavidt jeg skjønner, slet ikke bortfalden, altsaa hverken med Hensyn til Virkningerne af denne Forordning, eller naar der opstilles Regler for Erhvervelsen af Indfødsret umiddelbart i Kraft af Lovens Bestemmelse.

Barfod: Jeg havde nok en Mening om, at det ikke forholdt sig saa aldeles rigtigt, at Forordningen af 1776 virkeligen, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Distrikt (Mourier) ytrede sig, skulde være ophævet ved Grundlovens § 54. Da jeg nu hører at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Distrikt (Krieger) ogsaa mener, at Indfødsretten af 1776 ingenlunde kan antages at være hævet, skal jeg tillade mig at slutte mig i Et og Alt til den ærede Ordførers (Grundtvigs) Udtalelse om, at han ikke alene kunde ønske at henstille til Regjeringen, men ligefrem at tilraade Regjeringen at faae denne, som det forekommer mig, heelt ufolkelige Forordning ombyttet med en ny og folkelig. Jeg skal i denne Henseende blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det er mig — og vistnok mange Flere — vitterligt, at der f. Ex. ved de sidste Valg vare mange Valgbestyrelser, som paa ingen Maade vilde have dristet sig til at erklære en i Holsteen født Mand for ikke valgbar. Og Grundloven gjelder jo dog kun for Danmarks Rige og ikke for Holsteen, og altsaa den Indfødsret, hvorom Grundloven kan tale, kan kun gjelde for Danmarks Riges Indvaanere, for fødte Sønner af Danmarks Rige og ikke for Holsteen. Hertil skal jeg tillade mig at knytte den Bemærkning, at det har glædet mig om En af de 3 til Indfødsret indstillede tydskfødte Mænd, at see udtrykkelig anført, at han taler dansk, men jeg skal tillade mig det Ønske, at man, uagtet jeg ikke tvivler, at det samme er Tilfældet ogsaa med de to andre Anførte ikke vilde fremlægge noget Andragende fra nogen ikke Dansk og ikke i Norden født Mand om Indfødsret uden at det tillige udtrykkeligt var tilføiet, at han forstod og talte det danske Sprog.

Hjerrild: Da jeg havde den Ære at blive udnævnt til Medlem af denne Comitee, var det første, jeg havde at gjøre, at see at drage Omsorg for, saavidt min ringe Evne strækker til, at udføre denne Gjerning paa bedst mulige Maade. Der blev lagt megen Vægt paa, at man skulde vide, hvorvidt de Mennesker, som Lovudkastet omhandler, havde gjort sig den Uleilighed, at gjøre sig bekjendte med det Sprog, som bliver talt her i Landet. Det var ikke muligt for Comiteen at skaffe sig fuldstændig Kundskab herom ved selv personligen at indlade sig med dem alle; thi den Ene af dem beskjæftiger sig med Smagerne og vi kunde ikke faae Stunder til at komme over og give os i Snak med ham; Datteren, men saa søgte vi ad en anden Vei at skaffe os den nøiagtigst mulige Kundskab, som vi i den Henseende gjerne ønskede,